

Název bakalářské práce:

HISTORIE OCHOTNICKÉHO DIVADLA V MÝTĚ

Autorka bakalářské práce: Gita Schneiderová

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Eva Mušková, Ph.D.

Dějiny regionálních spolků, ať již hasičů, Sokola či ochotníků, patří v poslední době k frekventovaným tématům bakalářských prací, a to z ryze praktických a naprosto logických důvodů. Historie těchto lokálních organizací vesměs dosud nebyla odborně zpracována a přitom bývá k dispozici ucelený soubor pramenů, které reflektují vznik spolku i jeho následné působení a hospodaření. Studentům bakalářského studia se tak nabízí relativně snadná cesta, jak prokázat, že si během studia osvojili zásady historického řemesla a zvládnou kritickou práci s archivními (případně také orálními) prameny. Pro mikrohistorickou sondu do dějin Mýta se rozhodla také Gita Schneiderová, která ve své bakalářské práci předkládá historii ochotnického divadla v tomto městečku na Rokycansku. Již na začátku je nutné zdůraznit, že sama Gita je členkou Divadelního souboru Josefa Kajetána Tyla v Mýtě, již od jeho obnovení v roce 2005, a má tudíž k tématu své práce hluboký citový vztah.

Cílem předkládané bakalářské práce je tedy postihnout na základě dostupných pramenů a literatury dějiny ochotnického spolku v Mýtě od jeho založení v roce 1863 až do současnosti. Než však autorka přistoupila k líčení dějin samotného spolku, bylo nutné zasadit problematiku do širších souvislostí. V počátku bakalářské práce je tedy zařazena jednak stručná historie města Mýta a jednak exkurz do historie spolkového života v českých zemích. Během výzkumu dějin města, jenž má pro práci spíše okrajový význam, Gita bezděky odhalila skutečnost, že nejstarší zmínka o Mýtě, která se tradičně spojuje s rokem 1272, je uváděna mylně. Autoři brožury 700 let Mýta totiž chybně opsali údaj z Regest Bohemiae et Moraviae a nikoho od té doby nenapadlo, až Gitu, Regesta otevřít a údaj ověřit, všichni tak dosud opisovali zkreslenou informaci. Již z tohoto příkladu je zjevné, že studentka projevila schopnost kritické práce s prameny a literaturou, nespokojila se pouze s mechanickým přepisováním jednotlivých faktů, ale nad problematikou mnohem hlouběji přemýšlela a údaje ověřovala, pokud to bylo možné, v dalších zdrojích.

Samotné líčení dějin mýtské ochotnické tradice postavila jednak na kritickém studiu publikace Josefa Karáska „Historie divadelních ochotníků v Mýtě“, jednak na tzv. Zpravodaji města Mýta, dále pak na písemných pramenech a v neposlední řadě také orálních svědectví pamětníků. Ve Státním okresním archivu v Rokycanech, stejně tak v ostatních archivech, neexistuje fond, jenž by shromažďoval materiály k problematice divadelního spolku v Mýtě, avšak přesto se dochovala řada významných pramenů. Velice cenné materiály jsou dnes uloženy v prostorech Pamětní síně v Mýtě, nejsou nijak uspořádány ani označeny, což značně znesnadňuje heuristiku. Studentka k nim však získala přístup za příslib své pomoci při rekonstrukci síně. Ještě více atypicky může působit další místo úložiště pramenů. Během úklidu tzv. Starého kina Gita totiž objevila originální materiály z let 1967 až 1981, které se staly základem jejího vlastního osobního archivu. Ještě je potřeba dodat, že jsou prameny i literatura v úvodu příkladně představeny a kriticky zhodnoceny.

Z formálního hlediska vykazuje předkládaná práce stejnou pečlivost jako z aspektu obsahového, po gramatické, stylistické i obsahové dosahuje vysoké úrovně. K dobrému dojmu přispívají nejen řádné citace, ale také velice vhodně zvolené a kvalitně vyvedené obrazové přílohy (za zmínku stojí také příkladný seznam příloh). Jako vedoucí práce musím s povděkem kvitovat, že studentka přistupovala k přípravě své závěrečné studie velice zodpovědně, pracovala systematicky a průběžně vzorně docházela na konzultace.

Gita Schneiderová svou bakalářskou prací prokázala, že si během studia úspěšně osvojila zásady historického řemesla a je schopná je velice obratně aplikovat v praxi. Její bakalářská práce má komplexně rozhodně nadstandardní úroveň, doporučuji ji k obhajobě s hodnocením **výborně**.

V Plzni dne 20. května 2012

Mgr. Eva Mušková, Ph.D.